

Briselē, 7.11.2012
COM(2012) 648 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM
par vietējās Šengenas sadarbības darbību Vīzu kodeksa īstenošanas pirmajos divos
gados

KOMISIJAS ZIŅOJUMS PADOMEI UN EIROPAS PARLAMENTAM

par vietējās Šengenas sadarbības darbību Vīzu kodeksa īstenošanas pirmajos divos gados

I. IEVADS

Savā 2011. gada 18. novembra paziņojumā par vispārējo pieeju migrācijai un mobilitātei¹ Komisija uzsvēra, ka ES ārējās migrācijas politikas stratēģisks elements ir mobilitātes veicināšana un atvieglošana. Tā attiecas uz plašu cilvēku loku, piemēram, tiem, kas ES apmeklē uz īsu laiku, tūristiem, studentiem, pētniekiem, uzņēmējiem vai cilvēkiem, kas apciemo savus ģimenes locekļus. Tādēļ mobilitāte ir svarīga ES vispārējās pieejas dimensija. Mobilitāte ir cieši savstarpēji saistīta ar vīzu politiku. Dalībvalstis, kas izsniedz „Šengenas vīzas”, 2011. gadā izsniedza aptuveni 12 miljonus īstermiņa vīzu. Vīzu politika ir būtisks elements ikvienā perspektīvā mobilitātes politikā.

Reaģējot uz vēsturiskajiem notikumiem Vidusjūras dienvidu reģionā, Eiropas Komisija savā 2011. gada 24. maija paziņojumā ierosināja sākt dialogu par migrāciju, mobilitāti un drošību ar Vidusjūras dienvidu reģiona valstīm. Tā rezultātā varētu izveidot mobilitātes partnerības ar Ēģipti, Maroku, Tunisiju un Lībiju. Padome dažādos sastāvos, tostarp Eiropadomes sanāksmē 2011. gada 24. jūnijā, apstiprināja šo pieeju. Šā ziņojuma ieteikumos būtu jāņem vērā arī minētie notikumi.

Šajā ziņojumā galvenā vērība tiek veltīta vietējās Šengenas sadarbības īstenošanai, un tajā tiek sniegti ieteikumi šīs sadarbības stiprināšanai un uzlabošanai. Turklāt tajā iekļauti arī ieteikumi, kas vērsti uz konkrētiem reģionāliem aspektiem, piemēram, konsulāro pārklājumu, kas saskan ar dažām prioritātēm, kuras ierosinātas paziņojumā par vispārējo pieeju.

II. VIETĒJĀ ŠENGENAS SADARBĪBA – VISPĀRĪGI APSVĒRUMI

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regula (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss),² stājās spēkā 2009. gada 5. oktobrī, un to piemēro no 2010. gada 5. aprīļa. Ar Vīzu kodeksu ir pārstrādāti esošie tiesību akti par procedūrām un nosacījumiem īstermiņa vīzu (t.i., vīzu, kas paredzētas īslaicīgas uzturēšanās nolūkā, nepārsniedzot 90 dienas jebkurā 180 dienu periodā, un lidostas tranzīta vīzu) izsniegšanai. Saskaņā ar Vīzu kodeksa 51. pantu ir izstrādātas „norādes par Vīzu kodeksa praktisko piemērošanu” – 2010. gada 19. martā tika pieņemts Komisijas Lēmums (2010) 1620, galīgā redakcija, ar ko izstrādā rokasgrāmatu par vīzu pieteikumu apstrādi un grozījumiem izsniegtajās vīzās³, bet 2010. gada jūnijā tika pieņemts Komisijas Lēmums (2010) 3667, galīgā redakcija, ar ko izstrādā rokasgrāmatu par vīzu daļu darba organizēšanu un vietējo

¹ COM(2011) 743 galīgā redakcija.

² OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.

³ C(2010) 1620 galīgā redakcija, kurā grozījumi izdarīti ar C (2011) 5501 galīgā redakcija (4.8.2011.).

Šengenas sadarbību, kas adresēta iestādēm, kas ir atbildīgas par konsulāro pakalpojumu organizēšanu un kas ir iesaistītas vietējā Šengenas sadarbībā⁴.

Dalībvalstu konsulāti Vīzu kodeksa noteikumus piemēro vispārēji⁵. Tomēr, ņemot vērā vietējo apstākļu atšķirības, likumdevēji ir atzinuši nepieciešamību nodrošināt saskaņotu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju vietējā līmenī tā, lai tiktu saskaņoti piemērotas vispārīgās tiesību normas, ņemot vērā vietējos apstākļus: „Vietējā Šengenas sadarbība ir būtiska kopīgas vīzu politikas saskaņotai piemērošanai un migrācijas un/vai drošības riska pareizai novērtēšanai. Ņemot vērā vietējo apstākļu atšķirības, dalībvalstu diplomātiskajām un konsulārajām pārstāvniecībām būtu kopīgi jāizvērtē konkrētu tiesību normu funkcionālais pielietojums konkrētās vietās, lai nodrošinātu tiesību normu saskaņotu piemērošanu, lai novērstu vīzu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un dažādu attieksmi pret vīzu pieteikumu iesniedzējiem” (Vīzu kodeksa 18. apsvērum).

„Vietējie apstākļi” attiecas uz tādiem aspektiem kā, piemēram, dokumentārs apliecinājums par nodarbinātību atkarībā no uzņēmējas valsts administratīvās un tiesiskās struktūras; vai dažādu pieteikuma iesniedzēju kategoriju īpašās iezīmes konkrētā trešā valstī, piemēram, no migrācijas pieplūduma viedokļa.

Vīzu kodeksa 48. pantā noteikts vietējās Šengenas sadarbības (VŠS) tiesiskais regulējums, kā arī uzdevumu sadale. Šie uzdevumi galvenokārt ir saistīti ar izvērtējumu par to, vai nepieciešams saskaņot to apliecinājošo dokumentu sarakstus, kuri vīzas pieteikumu iesniedzējiem jāiesniedz konkrētā valstī, kopīgiem kritērijiem pieteikumu izskatīšanai attiecībā uz neobligātiem dažu pieteikuma iesniedzēju kategoriju atbrīvojumiem no vīzu nodevas maksāšanas, vīzas pieteikumu iesniedzējiem sniedzamās informācijas saskaņīgumu un būtiskas informācijas apmaiņu starp dalībvalstu konsulātiem, kas atrodas konkrētajā vietā.

VŠS ir kolektīvs uzdevums, kas kopīgi jāveic dalībvalstu konsulātiem un Komisijai, principā – ar ES delegāciju starpniecību. Komisijas dienesti 2010. gada martā aicināja visus ES delegāciju vadītājus iecelt no savu darbinieku vidus kontaktpunktu VŠS koordinācijai.

Komisijas loma ir rīkot VŠS sanāksmes un nodrošināt, ka tiek konsekventi izstrādāti sanāksmju ziņojumi. Komisija ir atbildīga arī par gada pārskatu izstrādi katrā jurisdikcijā.

VŠS koordinācija ne visur ir vienlīdz sarežģīta – tā cita starpā ir atkarīga no klātesošo dalībvalstu skaita, tā, vai konsulāti izsniedz vīzas ne tikai galvaspilsētā, bet arī vēl citur, un vai uzņēmējas valsts valstspiederīgajiem ir vajadzīgas vīzas.

Uzmanība tiek pievērsta arī tam, ka 22 trešās valstīs⁶ nav dalībvalstu konsulātu, kas nozīmē, ka VŠS ir nebūtiska, bet 31 vietā nav ES delegācijas, kas nozīmē, ka Komisijai nav informācijas par situāciju VŠS jomā.

Saskaņā ar Vīzu kodeksu (48. panta 5. punkta otrā daļa) katrā jurisdikcijā ir jāizstrādā gada pārskats, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Ņemot vērā to, ka VŠS ir būtiska loma kopīgās vīzu politikas saskaņotā īstenošanā, kā arī ņemot vērā līdzšinējo pieredzi, šā ziņojuma mērķis ir novērtēt VŠS darbību kopš Vīzu kodeksa piemērošanas sākuma un sniegt

⁴ C(2010) 3667 galīgā redakcija.

⁵ Vienkāršības labad visā tekstā termins „konsulāti” aptver dalībvalstu diplomātiskās pārstāvniecības un konsulātus.

⁶ Septiņpadsmit no tām ir trešās valstis, uz kuru valstspiederīgajiem attiecas vīzas prasība, bet piecas ir trešās valstis, uz kuru valstspiederīgajiem vīzas prasība neattiecas.

norādes, kā to uzlabot, līdz tam, kamēr Komisija 2013. un 2014. gadā iesniegs izvērtējumus, kā noteikts Kodeksa 57. pantā.

- **Metodoloģija**

Attiecīgi 2011. gada un 2012. gada martā visām ES delegācijām tika izsūtīta veidne gada pārskatam, kas jāiesniedz katrā jurisdikcijā, uzskaitot galvenos aptveramos jautājumus. Pārskatiem bija jāaptver laikposms no 2010. gada aprīļa līdz 2011. gada martam un no 2011. gada aprīļa līdz 2012. gada martam. 2011. gadā tika iesniegti 70 pārskati, bet līdz 2012. gada jūlijam tika iesniegts 71 pārskats. Tas nozīmē, ka katrā pārskata periodā dažādu iemeslu dēļ netika iesniegti aptuveni 50 pārskati. VŠS kontaktpunkti nav iecelti vai arī kontaktpunkti aktīvi nepiedalās VŠS (aptuveni 30 ES delegācijās); sadarbība saskaņā ar Vīzu kodeksu nenotiek, jo konkrētajā vietā vīzu izsniegšanas nolūkos klātesoša ir tikai viena vai divas dalībvalstis (27 vietās), vai arī tāpēc, ka uz uzņēmējas valsts valstspiederīgajiem neattiecas vīzas prasības un tiek izsniegts ļoti maz vīzu, un nenotiek sadarbība starp dalībvalstīm.

III. VŠS DARBĪBAS NOVĒRTĒJUMS

1. VŠS jaunā tiesiskā regulējuma piemērošanas sākums

Komisijas koordinējošā loma attiecībā uz VŠS tiek īstenota ar ES delegāciju starpniecību. Pēc tam, kad tiek iecelti VŠS kontaktpunkti, tie saņem Vīzu kodeksa, VŠS un veicamo uzdevumu sakarā bieži uzdoto jautājumu pamatapkopojumu. VŠS kontaktpunktiem ir pieejamas Vīzu kodeksa rokasgrāmatas un cita būtiska informācija *CIRCA*⁷. Iekšlietu ĢD Vīzu politikas nodaļa sniedz informāciju par Komisijas, EP un Padomes attiecīgo struktūru darbu, kā arī darbojas kā „palīdzības dienests”, sniedzot tiešu un darbības atbalstu ES delegācijām.

Kopumā VŠS kontaktpunkti pauž nožēlu, ka nav strukturētu mācību konkrēti par Vīzu kodeksu un par kopīgo vīzu politiku kopumā. Nākotnē šis jautājums, protams, jārisina.

Atsauces periodā Iekšlietu ĢD darbinieki Ārējo attiecību ĢD, bet vēlāk EĀDD rīkotajos semināros ir snieguši vispārīgas prezentācijas darbiniekiem, kas norīkoti uz ārvalstīm.

Turklāt novērtējums parādīja, ka dalībvalstu konsulāti nav pietiekami informēti par jauno tiesisko regulējumu, bet daži norādīja, ka, pirms varētu veikt novērtējumu par to, vai nepieciešama saskaņošana vietējā līmenī, vai izstrādāt gada pārskatus, būtu nepieciešami to centrālo iestāžu norādījumi.

2. VŠS sanāksmes

Parasti sanāksmes tiek rīkotas reizi divos mēnešos, bet vajadzības gadījumā – biežāk. Pašlaik sanāksmes vada ES delegācija vai kopīgi ES delegācija un rotējošā prezidentvalsts. Tikai nedaudzās jurisdikcijās tās vada kāda dalībvalsts viena pati, ja ir iecelts VŠS kontaktpunkts. Šāda uzdevumu kopīga veikšana vai uzdevumu deleģēšana ir paredzēta Vīzu kodeksā (48. panta 4. punktā).

⁷ *CIRCA* – Paziņošanas un informācijas resursu centra administrators – tīmeklī bāzēta lietojumprogramma informācijas apmaiņai.

Sanāksmes šķiet gana labi apmeklētas, un tiek atzinīgi vērtēts tas, ka, iesaistot ES delegācijas, tiek nodrošināta nepārtrauktība. Neraugoties uz Vīzu kodeksa noteikumiem (piemēram, 48. panta 6. punktu un otrās rokasgrāmatas II daļas 4.2. punktā izklāstītajām pamatnostādņēm), uz sanāksmēm sistemātiski tiek aicināti to dalībvalstu pārstāvji, kuras nepiemēro kopīgo vīzu politiku. No otras puses, nav skaidrs, vai pienākums sistemātiski aicināt arī asociētās valstis un trīs dalībvalstis, kas kopīgo vīzu politiku vēl nepiemēro pilnībā, tiek pilnībā ievērots visās jurisdikcijās.

Tiek izstrādāti kopīgi ziņojumi, taču bieži trūkst darbības secinājumu, kas nozīmē, ka izvirzītajiem jautājumiem netiek veikti pēcpasākumi. Vairums VŠS kontaktpunktu sistemātiski nosūta ziņojumus Komisijai un darbībā vadās pēc pieņēmuma, ka arī dalībvalstu konsulāti tos nosūta savām attiecīgajām centrālajām iestādēm, kā paredzēts Vīzu kodeksā (48. panta 5. punktā). Diemžēl minētos ziņojumus dalībvalstīm tālāk nosūta ne vienmēr, bet tas nozīmē, ka tās vai nu nesaņem informāciju par secinājumiem, kādi pieņemti par izvirzītajiem jautājumiem, vai arī saņem citu versiju nekā to, kas tiek izplatīta uz vietas un Komisijai. Tādēļ informācija par to, kā faktiski tiek īstenots Vīzu kodekss, joprojām ir ļoti izkaisīta, un trešo valstu sūdzības nevar pienācīgi novērtēt.

3. Konkrēti darbības uzdevumi, kas jāveic VŠS ietvaros

3.1. Apliecinošo dokumentu saraksta saskaņošanas nepieciešamības novērtējums

Šajā Vīzu kodeksa īstenošanas sākumposmā darbs pie apliecinošo dokumentu saraksta izveides ir viens no vissvarīgākajiem VŠS uzdevumiem, un tam ir visuzskatāmākā ietekme uz vīzas pieteikuma iesniedzējiem un vietējām iestādēm. Tomēr līdz 2012. gada jūlijam (t.i., vairāk nekā divus gadus kopš kodeksa piemērošanas sākuma) ir pieņemti tikai pieci Komisijas lēmumi, kas attiecas uz septiņām VŠS (Bosnijā un Hercegovinā, Ķīnā, Indonēzijā, Saūda Arābijā, Šrilankā, Turcijā, Vjetnamā, Ēģiptē, Apvienotajā Karalistē, Čīlē, Kazahstānā, Nikaragvā un Nigērijā), un darbs ir pavirzījies uz priekšu vēl 18 VŠS ietvaros visā pasaulē. Progresā trūcumam ir dažādi iemesli – dalībvalstu atturīgā attieksme vietējā līmenī, kuras, šķiet, nezina par pienākumu veikt šo novērtējumu; informētības trūkums dažu valstu konsulātiem attiecībā uz kopīgās vīzu politikas piemērošanu; tikai vienas vai divu dalībvalstu klātbūtne, kas acīmredzami padara saskaņošanu mazāk būtisku; tas, ka uz uzņēmējas valsts valstspiederīgajiem neattiecas vīzas prasība, tādēļ saskaņošana netiek uzskatīta par nepieciešamu. Vairumam no tām 30 VŠS, kas ir izpildījušas šo uzdevumu, ir viens kopsaucējs – šajās vietās ES delegācija ir ieguldījusi ievērojamus resursus darba koordinācijā, cieši sadarbojoties ar dalībvalstu konsulātiem.

3.2. Informācijas apmaiņa par neobligātu vīzas nodevas atcelšanu un kopīgu kritēriju nepieciešamības novērtējums

Saskaņā ar 16. panta 5. punktu dalībvalstis vīzas nodevu var atcelt trim konkrētām personu kategorijām⁸. Lai nodrošinātu neobligātās vīzas nodevas atcelšanas saskaņotu piemērošanu vienā un tajā pašā jurisdikcijā un nepieļautu nevienlīdzīgu attieksmi pret pieteikumu iesniedzējiem un vīzu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, tika pievienots šāds noteikums (16. panta 5. punkta pēdējā daļa): „*Vietējā Šengenas sadarbībā dalībvalstis cenšas saskaņot šo atbrīvojumu piemērošanu*”. Saskaņā ar 48. panta 1. punktu: „*[Šajā nolūkā VŠS] izvērtē*

⁸ Bērniem vecumā no 6 līdz 12 gadiem, diplomātisko un dienesta pasu turētājiem; bezpeļņas organizāciju rīkotu pasākumu dalībniekiem, kas ir vecumā līdz 25 gadiem.

vajadzību īpaši izveidot.” „b) kopīgus kritērijus pieteikumu izskatīšanai attiecībā uz atbrīvojumiem no vīzu nodevas maksāšanas saskaņā ar 16. panta 5. punktu”.

Minētais novērtējums ir veikts lielākajā daļā vietu, bet ir par agru izvērtēt apmēru, kādā dalībvalstu atšķirības šo noteikumu piemērošanā varētu izraisīt vīzu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Tomēr, pat ja konkrētā vietā dalībvalstu konsulāti vienojas, ka šāda saskaņošana būtu vēlama, to nevar īstenot praksē, jo dažās dalībvalstīs par neobligātu vīzas nodevas atcelšanu lemj centrālā līmenī. Šim jautājumam vajadzētu pievērsties turpmāk.

3.3. Informācijas apmaiņa par vīzas nodevu, ko iekasē vietējā valūtā, un saskaņošanas nepieciešamības novērtējums

Saskaņā ar 16. panta 7. punkta otro daļu „iekasējot maksājumus valūtā, kas nav euro, iekasēto vīzas nodevu attiecīgā valūtā nosaka un regulāri pārskata, piemērojot Eiropas Centrālās bankas noteikto euro valūtas maiņas kursa atsaucē likmi. Iekasējamo summu var noapaļot, un konsulāti vietējā Šengenas sadarbībā nodrošina, ka tie iekasē vienādas nodevas.”

Aptauja tika veikta 25 dažādās jurisdikcijās visā pasaulē. Attiecībā uz vīzas nodevu, ko iekasē vietējā valūtā, tika konstatētas atšķirības līdz 26 %. Dažās vietās ir pierādījies, ka atšķirības iekasējamās nodevās izraisa vīzu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu. Regulāra pārskatīšana ir īpaši apgrūtināta, jo dažu valstu konsulātiem nav atļauts atkāpties no valūtas maiņas kursa, kas tiek centrāli noteikts visam konsulārajām nodevām, kuras jāpiemēro to vēstniecībām ārvalstīs.

3.4. Kopēja informācijas lapa

Lai komunikāciju veiktu saskaņotā, konsekventā un pārskatāmā veidā, VŠS būtu jāizstrādā kopēja informācijas lapa, sniedzot informāciju par dažādiem vīzu veidiem, procedūrām un nosacījumiem, lai uz šādām vīzām pieteiktos, utt. (48. panta 2. punkts).

Dažās vietās kopējās informācijas lapas ir izveidotas, bet citās notiek darbs pie tām. Dažās vietās valda uzskats, ka šāds darbs ir lieks, jo dalībvalstis jau sniedz pienācīgu informāciju.

3.5. Informācijas apmaiņa

Kopumā VŠS sanāksmju dienas kārtības pamatā ir informācijas apmaiņa. Jautājumu loks ir plašs, sākot no jautājumiem saistībā ar vietējiem apstākļiem un individuāliem krāpšanas gadījumiem līdz jautājumiem par Vīzu kodeksa interpretāciju un mēneša statistikas datu apmaiņu. Īpaši svarīgi ir izskatīt iespējamās svārstības skaitļos, tostarp izsniegto vairākkārtējas ieceļošanas vīzu skaitā, un salīdzināt atteikumu procentuālo attiecību.

3.6. VŠS uzdevumi nākamajā pārskata periodā

No nedaudzajiem pārskatiem, kuros bija minēti turpmākie uzdevumi, daži attiecās uz notiekošo darbu pie procedūru saskaņošanas, bet citi – uz Vīzu informācijas sistēmas pakāpenisku ieviešanu.

IV. SECINĀJUMI UN IETEIKUMI

Strukturētas VŠS tiesiskais regulējums, tostarp Komisijas iesaiste, vēl nav pilnībā parādījis savu potenciālu. Tomēr vairākās būtiskās vietās sasniegtie rezultāti ir apliecinājuši VŠS

pievienoto vērtību, veicinot saskaņotību kopīgās vīzu politikas piemērošanā. Tas veicina pieteikumu iesniedzēju un vietējo iestāžu priekšstatu par reālu politiku, kas nodrošina vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi. Uzlabota vietējā Šengenas sadarbība veicina ES kopīgās vīzu politikas ticamību, trešo valstu valstspiederīgajiem radīto priekšrocību uzskatāmību un ilgtermiņā – mazinātu lielo vajadzību pēc nolīgumiem par vīzu atvieglotu izsniegšanu. Lai vēl vairāk uzlabotu VŠS un panāktu, ka tās pamatuzdevumi atbilstoši pilnam potenciālam tiek veikti visās vietās, tiek ierosinātas turpmāk uzskaitītās darbības un ieteikumi. Atzīstot, ka delegācijās ir ierobežoti resursi, un saskaņā ar esošo administratīvo vienošanos, turpmāk minētos ieteikumus īsteno tikai tajās delegācijās, kurās darbinieku skaits ir tāds pats vai lielāks nekā iepriekšējos gados.

(a) ES delegāciju loma

- Laikposmā no 2010. gada līdz 2012. gadam galvenos VŠS uzdevumus ir veikusi ES delegāciju darbinieki arvien vairāk delegācijās. VŠS turpināsies, saglabājoties tādai pašai darbinieku darba slodzei delegācijās, galveno uzmanību pievēršot prioritārām valstīm, piemēram, EKP valstīm un ES stratēģiskajām partnervalstīm. Sloga sadale ar dalībvalstu vēstniecībām un konsulātiem minētajās valstīs veicinās VŠS labāku darbību.
- Prioritārajās valstīs jāieceļ VŠS kontaktpunkts, ja tas līdz šim vēl nav izdarīts.
- Kontaktpunktam būtu jāuzņemas aktīva loma VŠS un aktīvi jāvada sanāksmes, lai nodrošinātu sadarbības nepārtrauktību un saskanīgumu, ņemot vērā sloga sadali ar dalībvalstīm, piemēram, ja ES delegācijai nepietiek atbilstīgu darbinieku, lai veiktu VŠS uzdevumus, šie uzdevumi būtu jādelegē kādai dalībvalstij.
- Attiecīgā gadījumā būtu jāuzlabo koordinācija ar VŠS, kas notiek ārpus galvaspilsētām, iespējams, iesaistot kādas dalībvalsts konsulātu kā vietējo koordinatoru.
- Attiecīgā gadījumā ES delegācijai kopā ar dalībvalstu konsulātiem būtu jānovērtē, vai būtu jāstiprina konsulārais pārklājums uzņēmējā valstī un, ja tā, jāizskata vispiemērotākais veids, kā to darīt (piemēram, ierosinot izveidot kopīgus pieteikumu iesniegšanas centrus). Tas kļūs īpaši būtiski saistībā ar Vīzu informācijas sistēmas (VIS) pakāpenisko ieviešanu.
- ES delegācijai sadarbībā ar dalībvalstu diplomātiskajām pārstāvniecībām būtu jārīko informatīvie pasākumi uzņēmējas valsts iestādēm, izklāstot kopīgo vīzu politiku, īpaši VIS reģionālo ieviešanu, lai novērstu vai kliedētu iespējamus pārpratumus. ES delegācijām būtu jāvāc informācija no trešo valstu valstspiederīgajiem par to, kā tiek īstenots Vīzu kodekss (piemēram, izveidojot „sūdzību pastkastīti”), un jāziņo par problēmām vai atšķirībām Vīzu kodeksa un kopīgās vīzu politikas īstenošanā, īpaši attiecībā uz nolīgumiem par vīzu atvieglotu izsniegšanu, nolūkā vērst Komisijas uzmanību uz šādām problēmām.
- ES delegācijas tīmekļa vietnes vienā sadaļā būtu jāsniedz vispārīga informācija par kopīgo vīzu politiku.

(b) Dalībvalstu centrālo iestāžu loma

- Dalībvalstu konsulārie darbinieki būtu labāk jāinformē par juridiskajām saistībām saistībā uz VŠS uzdevumiem, kā noteikts Vīzu kodeksā, un par būtisko ietekmi uz ticamību ES, jo daudzi trešo valstu valstspiederīgie priekšstatu par ES veido pēc vīzu izsniegšanas procedūrām.
- Vietās, kur nav ES delegācijas, kādai dalībvalstij būtu brīvprātīgi jāuzņemas norīkot savu konsulātu konkrētajā vietā darboties kā VŠS kontaktpunktam un ziņot tieši Komisijai par VŠS jautājumiem.

(c) Dalībvalstu konsulātu loma

- Tiem būtu konstruktīvi un aktīvi jāpiedalās VŠS un būtu jābūt gataviem kopīgi uzņemties tās pienākumus.
- Tiem būtu sistemātiski jāpārsūta kopīgie VŠS ziņojumi savām centrālajām iestādēm.
- Būtu jārīko reģionālās mācības par Vīzu kodeksu dalībvalstu konsulārajiem darbiniekiem, īpaši attiecībā uz VIS pakāpenisko ieviešanu attiecīgajā reģionā.

(d) Komisijai sadarbībā ar EĀDD

- būtu jāstiprina ES delegāciju un VŠS kontaktpunktu spējas veikt VŠS uzdevumus, īpašu uzmanību veltot reģioniem, kuros ir liela darba slodze:
 - (a) rīkojot mērķtiecīgas mācību/informatīvās sesijas gan centrālā, gan reģionālā līmenī (sadarbībā ar EĀDD) par Vīzu kodeksa (un rokasgrāmatu) piemērošanu un VIS īstenošanu;
 - (b) veicinot kontaktu veidošanu starp VŠS kontaktpunktiem, iespējams, rīkojot ikgadējus seminārus, kuros varētu sniegt gan vispārēju, gan jaunāko informāciju par ES iekšlietu politiku un ar to saistītajām politikas jomām;
 - (c) uzlabojot pamata „informatīvo materiālu” VŠS kontaktpunktiem, tostarp veidni „kopējai informācijas lapai”, lai panāktu saskaņotu informēšanu par kopīgo vīzu politiku;
 - (d) pārskatot rokasgrāmatu par vīzu daļu darba organizēšanu un vietējo Šengenas sadarbību, II daļu, lai precizētu Vīzu kodeksa īstenošanu attiecībā uz VŠS uzdevumiem.

V. NOSLĒGUMA PIEZĪMES

Trešās valstīs bieži valda negatīvs priekšstats par ES tās sarežģīto un nepārredzamo vīzu izsniegšanas procedūru dēļ. Daudziem cilvēkiem pirmā saskarsme ar „Eiropu” ir caur kādas dalībvalstu konsulātu, iesniedzot vīzas pieteikumu. Tādēļ ir ļoti svarīgi pareizi piemērot Vīzu kodeksu, lai process tiktu uzlabots, nodrošinot pārredzamu, taisnīgu un vienlīdzīgu attieksmi pret vīzas pieteikuma iesniedzējiem. VŠS ir galvenais līdzeklis, lai garantētu Vīzu kodeksa saskanīgu īstenošanu, ņemot vērā vietējos apstākļus.

Galvenie uzdevumi, kas jāveic Vīzu kodeksa ietvaros, ir diezgan specifiski un operatīvi, un ir būtiski tos paveikt īsā termiņā, jo īpaši saskaņot apliecinošo dokumentu sarakstu. Labāka sadarbība starp dalībvalstīm un Komisiju un sloga sadale VŠS ietvaros veicinās uzticību procesam.

VŠS noteikumu pareiza īstenošana un Vīzu kodeksā paredzēto elastīgo iespēju izmantošana uzlabos kopējās vīzu politikas tēlu, kas nāks par labu attiecībām starp attiecīgo valstu iestādēm.